

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 maja 2021 r. – Bayer CropScience AG, Bayer AG / Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) i in.

(Sprawa C-499/18 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 – Artykuły 4 i 21 – Kryteria zatwierdzenia – Przegląd zatwierdzenia – Środki ochrony roślin – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 485/2013 – Substancje czynne klotianidyna i imidachlopyryd – Nasiona zaprawione środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne – Zakaz stosowania do użytku nieprofesjonalnego – Zasada ostrożności]

(2021/C 278/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bayer CropScience AG, Bayer AG (przedstawiciele: M. Zdzieborska, Solicitor, A. Robert, avocate, K. Nordlander, advokat, C. Zimmermann, avocat i P. Harrison, solicitor)

Pozostali uczestnicy postępowania: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU) (przedstawiciele: początkowo H. Mercer, QC, i J. Robb, barrister, których upoważnił N. Winter, solicitor, a następnie H. Mercer, QC, J. Robb, barrister, i K. Tandy, advocate), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (przedstawiciele: początkowo D. Abrahams, E. Mullier i I. de Seze, avocats, a następnie D. Abrahams i E. Mullier, avocats), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA) (przedstawiciele: początkowo P. de Jong, avocat, K. Claeys, advocaat, i E. Bertolotto, avocate, a następnie P. de Jong, avocat, i K. Claeys, advocaat), Agricultural Industries Confederation Ltd (przedstawiciele: początkowo P. de Jong, avocat, K. Claeys, advocaat, i E. Bertolotto, avocate, a następnie J. Gaul i P. de Jong, avocats, oraz K. Claeys, advocaat), Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Eggers, P. Ondrůšek, X. Lewis i I. Naglis, pełnomocnicy), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (przedstawiciele: B. Fau i J.-F. Funke, avocats), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund (pełnomocnicy: B. Tschida i A. Willand, Rechtsanwälte), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council (Greenpeace) (przedstawiciel: B. Klooster, advocaat), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: początkowo C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg i E. Karlsson, a następnie C. Meyer-Seitz, H. Shev i E. Karlsson, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Komisję Europejską: Stichting De Bijenstichting (przedstawiciel: L. Smale, advocate)

Sentencja

- 1) Odwołanie, w zakresie, w jakim zostało wniesione przez Bayer AG, jest niedopuszczalne.
- 2) W zakresie, w jakim odwołanie zostało wniesione przez Bayer CropScience AG, zostaje ono oddalone.
- 3) Bayer CropScience AG i Bayer AG pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust i Stichting Greenpeace Council (Greenpeace).

- 4) The National Farmers' Union (NFU) i Agricultural Industries Confederation Ltd oraz Stichting De Bijenstichting pokrywają własne koszty.
- 5) Królestwo Szwecji pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 maja 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – X/ College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend

(Sprawa C-120/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lądowy towarów niebezpiecznych – Dyrektywa 2008/68/WE – Artykuł 5 ust. 1 – Pojęcie „wymagań konstrukcyjnych” – Zakaz stanowienia bardziej rygorystycznych wymagań konstrukcyjnych – Organ państwa członkowskiego nakładający na stację paliw obowiązek zaopatrywania się w gaz skroplony węglowodorowy (LPG) wyłącznie przy użyciu pojazdów-cystern dysponujących specjalną wykładziną termiczną nieprzewidzianą w Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) – Niezgodność z prawem – Decyzja z mocy prawa niepodlegająca zaskarżeniu przez podmiot prawa określonej kategorii – Możliwość stwierdzenia nieważności takiej decyzji ściśle ograniczona do przypadku oczywistej sprzeczności z prawem Unii – Zasada pewności prawa – Zasada skuteczności]

(2021/C 278/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: X

Druga strona postępowania: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend,

przy udziale: Tamoil Nederland BV

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/68/WE z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych, zmienionej dyrektywą Komisji 2014/103/UE z dnia 21 listopada 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stanowieniu bardziej rygorystycznych wymagań konstrukcyjnych niż wymagania przewidziane w załącznikach A i B do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, zawartej w Genewie w dniu 30 września 1957 r., w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 stycznia 2015 r., takich jak nałożony na stację paliw przez organy państwa członkowskiego w drodze decyzji administracyjnej w formie pozwolenia środowiskowego wymóg zaopatrywania się w gaz skroplony węglowodorowy wyłącznie przy użyciu pojazdów-cystern wyposażonych w specjalną wykładzinę termiczną, taką jak będąca przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym.
- 2) Prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, nie stoi na przeszkodzie krajowemu przepisowi postępowania administracyjnego, który przewiduje, że aby sprzeczne z prawem Unii wymagania nałożone w drodze decyzji administracyjnej, co do zasady niepodlegającej z mocy prawa zaskarżeniu przez podmioty prawa niektórych kategorii, mogło zostać uchylone ze względu na jego niewykonalny charakter, gdyby zostało wykonane w drodze późniejszej decyzji, podmiot prawa winien wykazać, że na podstawie podsumowującej analizy niepozostawiającej żadnych wątpliwości rozpatrywane wymagania w oczywisty sposób nie mogło zostać przyjęte zgodnie z prawem Unii, pod warunkiem jednak – czego ustalenie należy do sądu odsyłającego – że przepis ten nie będzie stosowany w sposób ścisły do tego stopnia, że służąca podmiotowi prawa możliwość skutecznego uzyskania stwierdzenia nieważności rozpatrywanego wymagania stanie się w rzeczywistości iluzoryczna.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.